

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na verejnom zasadnutí v Bratislave 27. júna 2012 v trestnej veci obvinenej **M. H. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 4T 39/2008, o dovolaní, ktoré podala obvinená M. H., zastúpená JUDr. I. K., advokátom v Nitre, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 10. mája 2011, sp. zn. 3To 4/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. **sa vyslovuje**, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. mája 2011, sp. zn. 3 To 4/2011, a v konaní, ktoré mu predchádzalo,

bol porušený zákon

v ustanovení § 250 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre, ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra z 22. septembra 2010, sp. zn. 4T 39/2008, **sa zrušujú**.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu v Nitre **sa prikazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre z 22. septembra 2010, sp. zn. 4T 39/2008, obvinená M. H. bola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v N. 16. novembra 2005 využila zhoršený zdravotný stav M. H. (nar. X.) spočívajúci v stredne ťažkej až ťažkej demencii, ktorá vylúčila jej schopnosť rozpoznať následky jej konania a toto ovládať, dala jej podpísať plnú moc na zastupovanie vo veci nakladania s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území v N. (uvedenými v enunciate rozsudku) a v ten istý deň zabezpečila overenie podpisu M. H. na splnomocnení notárskym úradom JUDr. J. J. v N.; následne 18. novembra 2005 v N. bez vedomia M. H. ako vlastníčky nehnuteľností v jej mene uzavrela kúpnu zmluvu s R. J., ktorou tento kúpil spomínané nehnuteľnosti za 285 000 Sk, pričom na základe tejto zmluvy bol 19. decembra 2005 Správou katastra Nitra povolený vklad jeho vlastníckeho práva; získané peňažné prostriedky boli použité na doposiaľ nezistený účel, čím M. H. spôsobila škodu 4 512 236,57 Sk (149 778,81 €).

Okresný súd za to obvinenej M. H. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., uložil súhrnný trest odňatia slobody na šesť rokov, podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. túto na výkon trestu zaradil do prvej nápravno- výchovnej skupiny a zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. októbra 2009, sp. zn. 6T 1/2004, a výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Nitre z 21. mája 2010, sp. zn. 5T 132/2005, ako aj všetky nadväzujúce rozhodnutia.

Proti rozsudku okresného súdu obvinená M. H. podala odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského v Nitre z 10. mája 2011, sp. zn. 3To 4/2011, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu obvinená (zastúpená obhajcom) podala dovolanie, ktorým sa domáhala uznania dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., vyslovenia porušenia zákona v jej neprospech napadnutým uznesením a predchádzajúcim konaním v ustanovení § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., zrušenia uznesenia krajského súdu, ako aj jemu predchádzajúceho rozsudku súdu prvého stupňa a príkazu, aby Okresný súd v Nitre vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinená M. H. v dovolaní s poukazom na okolnosti prípadu tvrdila, že nezneužila zdravotný stav M. H., lebo jeho zhoršenie nebolo nijako manifestované, konala len v intenciách jej dispozícií a s jej vedomím. Obvinená vyslovila názor, že jej konaním neboli naplnené zákonné znaky trestného činu podvodu najmä po stránke subjektívnej, a preto zistený skutok bol nesprávne posúdený ako kriminálny delikt, hoci nejde o trestný čin; na tomto základe sa domáhala uznania dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a vyslovenia ďalších navrhnutých výrokov.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v stanovenej lehote a predpísaným spôsobom (§ 370 ods. 1 Tr. por.), že boli splnené jeho podmienky (§ 372, § 373 Tr. por.) a jeho obsah je zodpovedajúci ustanoveniu § 374 Tr. por.; napokon dospel k záveru, že je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Najvyšší súd v konaní o dovolaní správnosť a úplnosť zisteného skutku neskúma a nemení (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), avšak musí skúmať, či zisteným skutkom, teda konaním obvinenej osoby, boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého spáchania bola taká osoba právoplatne uznaná za vinnú.

V posudzovanej veci existuje vážny rozpor medzi zisteným skutkom a jeho právnym posúdením podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. Trestný čin podvodu podľa tohto ustanovenia zákona spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo jeho omyl využije. Okresný súd vo svojom rozsudku vec uzavrel tak, že obvinená M. H. na škodu cudzieho majetku (M. H.) iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu. Z výroku rozsudku nevyplýva, kto je „inou osobou“, ktorá bola nelegálne

obohatená, len z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvého stupňa sa dá vyvodiť, že ide o R. J..

Zložitosť situácie markantne vystupuje do popredia aj z ďalšej časti skutkového zistenia okresného súdu: R. J. mal nehnuteľnosti kúpiť za 285 000 Sk, pričom podľa určitých dôkazov táto suma v hotovosti mala byť daná do dispozície M. H.. Okresný súd však túto otázku zodpovedal opačne záverom, že „získané peňažné prostriedky boli použité na doposiaľ nezistený účel“.

Tento výsledok rozsudku súdu prvého stupňa vyjadruje vo svojej podstate nezistenie základnej skutkovej podstaty (pokiaľ bol čin posúdený ako trestný čin podvodu), totiž či na škodu cudzieho majetku sa obohatila obvinená alebo iná osoba. Výrok spomínaného rozsudku, že získané peňažné prostriedky boli použité na doposiaľ nezistený účel, je nejasný aj v tom, o aké peňažné prostriedky malo ísť (či ide o sumu 285 000 Sk, resp. inú hodnotu).

Táto nezistenosť vážnej okolnosti prípadu potom nutne evokuje ďalšiu otázku, či totiž a komu suma 285 000 Sk bola vyplatená. Ak táto finančná hotovosť bola daná k dispozícii M. H., potom jej nemohla byť spôsobená škoda 4 512 236,57 Sk. Túto sumu ustálil okresný súd ako cenu predmetných nehnuteľností na základe znaleckého posudku.

Otázka, či konaním páchatel'a boli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 Tr. zák., sa vzťahuje aj na okolnosť, na koho úkor a aj v akej výške bola spôsobená škoda, pričom zodpovedanie druhej časti otázky má zásadný vplyv na použitie prísnejšej právnej kvalifikácie činu.

Okresný súd vychádzal zo znaleckého posudku, ktorým boli predmetné nehnuteľnosti ocenené na 4 512 236,57 Sk (149 778,81 €), ako to vyplýva z enuciátu rozsudku okresného súdu; jeho písomné vyhotovenie v pôvodnej verzii bolo nepreskúmateľné, až opravným rozhodnutím bola deklarovaná uvedená suma.

Z odôvodnenia písomného vyhotovenia spomínaného rozsudku však vyplýva iné zistenie okresného súdu, že totiž cena nehnuteľností bola ustálená na sumu 5 512 236,57 Sk (str. 7 písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa). Na str. 8 vyhotovenia rozsudku však súd už konštatuje, že výšku spôsobenej škody upravil na základe toho istého znaleckého

posudku na 4 512 236,57 Sk (znancom bola skutočne cena ustálená na túto sumu). Z toho istého odôvodnenia rozsudku vyplývajúci rozdiel milión slovenských korún nebol súdom vysvetlený a aj keď môže ísť len o formálnu chybu, problém nebol vyriešený ani v konaní o oprave vyhotovenia a odpisu rozsudku.

Dovolací súd na tomto základe konštatuje, že zistený skutok v celom rozsahu a bez pochybností nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, lebo nebolo jednoznačne rezultované, kto a tiež aj v akej výške mal byť konaním obvinenej nelegálne obohatený. Rozsudok okresného súdu je vo viacerých smeroch rozporný, pričom tieto pochybenia neboli napravené v konaní o odvolaní, a preto už uvedené okolnosti sa týkajú aj dovolaním napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým bolo odvolanie obvinenej ako nedôvodné zamietnuté.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.; podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Nitre a v jemu predchádzajúcom konaní bol porušený zákon v ustanovení § 250 ods. 1 Tr. zák., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a jemu predchádzajúci rozsudok súdu okresného, ako aj nadväzujúce rozhodnutia, pričom podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu v Nitre prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. júna 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová